

ANILARDA KURTULUŞ BAYRAMLARI...

1914 yılında

patlak veren Birinci Cihan Harbi ile

devam eden savaş yılları sonunda müstevlilere karşı verilen kurtuluş mücadelesi, yani

İSTİKLAL HARBİ sonunda ülkemizin

tam bir bağımsızlığa kavuştuğunu biliyoruz.

9 Eylül 1922

günü son palikaryalara Ege sularınının

mezar olmasından sonra başlatılan

kurtuluş şenlikleri o gün bu gün devam

edip gelmekte, yurdun her tarafında coşku içinde gerçekleştirilmektedir.

Her zaman

dediğimiz gibi vatan savunması üzerine

verilen kavganın bir bölümünü oluşturan Gümüşhane'nin kurtuluşu da bunlardan birisidir..

15 Şubat 1918 günü

istila kuvvetlerinden arındırılan şirin Gümüşhanemizde yapılan kurtuluş şenlikleri

zaman zaman inkitaya uğramış olsa da 12 Eylül

1980 darbesinden sonra kurulan (5) kardeşler konseyi kararı gereğince bu görev

İl'lerde Valiliklerin desteği ile yerel yönetimler sorumluluğunda sistemli bir şekilde gerçekleştirilmesi

sağlanmıştır.

Şehrimizin

Kurtuluş Bayramı hakkındai yazılarımızı

genelde kurtuluş günü olan 15 Şubat tarihinden önce yazma geleneğini bu kez bozarak, gözlemlerimizle pekiştirmeyi yeğleyerek "Kurtuluş günü" sonuna bıraktık.

Açık söylemek gerekirse

kurtuluş günü etkinliklerinin resmi

boyutuna diyeceğimiz yok. Ama diğer etkinliklerde bize göre bazı eksikliklerin olduğu gözlerden kaçmadı..

Malumunuz, kurtuluş

şenlikleri köyde- kentte oturan tüm yurttaşların katılımı ile gerçekleştirilip coşkunun herkes tarafından paylaşılması

kurtuluş vurgusunun genç nesillere aktarılması bakımından büyük önem arz

etmektedir. Bu gerçek her zaman göz önünde bulundurulmalıdır. Toplumun bu

duyarsızlığına nasıl bir çare üretilir, katılım nasıl sağlanabilir incelemek, araştırmak

lazımdır diye düşünmekteyim.

Bu bağlamda, sayıları

fazla olmasa da 8-10 kadar süvari hemşerimizin

bindikleri atlarla yaptıkları gösteriler işe yaradı. Bu atlı birlik, törenlere renk katmakla kalmadı

halkın kurtuluş bayramından haberdar olmasına da büyük ölçüde katkı sağlamış oldu diyebiliriz.

Oturduğum Cengiz

Topel Sokakta evlerine bayrak asanların sayısı bendeniz dahil bir elin parmak sayısı kadar ancak vardı diyebilirim..

Oysaki mazideki kurtuluş

şenliklerine baktığımızda, katılımın yoğun olması için köylerdeki

vatandaşlar şehre taşınır, zafer takları kurulur, kurtuluşu simgeleyen

gösteriler (muhaceret göç kafilesi, milis kuvvetlerinin düşman kuvvetleri ile çatışma sahnesi v.b.), akşam seansında kurtuluşu hatırlatan tiyatrolar, köylerin halk oyunları ekibi, şehrin gençlerinden oluşan şarkı-Türkü koroları program sunarlardı..

İlk kez izlediğim 15

Şubat 1957 kurtuluş bayramında Mehter Başı Rahmetli Sabahattin Aytaç, Mehteranlar: Lütfi Muş, Sami Esen, Erol Eskicioğlu, Saha komutanı Vehbi Durak, Milis kuvvetleri Komutanı Aziz Bayraktar ve halktan konuşmacı Cemal Elamdar'ı hatırlamak anılardaki kurtuluş bayramını anlatmaya yeter de artar kanısındayım.

Bununla da

kalmadı. Askerde mızıka bölüklerinde görev

yapanlar da askerlik şube

kayıtlarından bulunarak bando teşkil edilmişti. Bu yetenekli hemşerilerimizin

bir çoğu da devlet dairelerinde memur olarak görevlendirilerek tüm

bayramlarda gösteri yapmaları

sağlanmıştı.

Senede bir gün şehrin UTKU günü için halkı motive edecek aksiyonlar oluşturulmadıkça katılımı sağlamak olası değildir. Örnek verecek olursak:

Geçtiğimiz yıllarda

bir bayram öncesi TRT çekim yapacak

dendi. Halk şehre akın etti.,

Netice itibariyle,

14 Şubat Torul,15 Şubat Gümüşhane,17 Şubat Kelkitimizin 101. kurtuluş yıl dönümleri kutlandı.

Gelecek yıllardaki

kutlanmaların artan heyecanlarımızla ve

daha büyük coşkular içerisinde kutlanmasını temenni ediyor, emeği

geçenleri yürekten kutluyorum..